

Ա Ռ Ա Կ.

Ա Ն Ա Ս Տ Ո Ւ Ա Ծ Ք.

Հին ատենը աղբ մը կար, — ամօթ իրենց երեսին, —
 Այնչափ անխիղճ որ ընդդէմ աստուածներուն զէնք առին :
 Այն ամբարիշտք գունդագունդ՝ հազար գրօշակ առջեւէն,
 Նետ, նիզակ, քար, բիր առած՝ կատաղաբար դաշտ կեւնեն .
 Մըտածեցին չարագործք՝ ամբոխն ինչպէս ոտք հանեն,
 Կանչուըռտեցին թէ երկնից վըճիռներ խիստ ու ծուռ են .
 Կամ այն է որ կըսէին, աստուածները ի քուն կան,
 Կամ թէ անխելք անճոռնի կերպով կընեն դատաստան :
 Ատենն է որ անպատիւ ընեմք զանոնք յայսմ հետէ .
 Եւ մեզ համար այդ գործը անհընարին բան մը չէ .
 Սա գիմացի լեռներէն երկինք քարեր կընետեմք,
 Ողիմպոսէն նետերով աստուածները կըբըշեմք :
 Ողիմպոսի բընակիչք երբ այն բաները տեսան,
 Անըզգամաց լիրբ խօսքեր՝ հայհոյանքները լըւան,
 Ամենեքեան առ Դիոս բողոք բարձին սաստկապէս .

« Ո՛վ տէր Դիոս, դուն գիտես,
 Պէտք է, ըսին, անպատճառ
 Այդ չարերուն չարաչար
 Պատիժ մը տաս ահագին,
 Որ խըրատուին սահմըռկին .

Կամ ջըրհեղեղ սոսկալի, կամ շառաչող կայծակներ,
 Կամ թէ քարէ անձրեւներ եւ ահագին կարկուտներ » :
 Դիոսն ըսաւ. « Կընայիմք. եւ թէ դարձեալ յամառին,
 Չըզգաստանան, չըգաղըին, աստուածոց դէմ մաքառին,
 Իրենք իրենց գործերովը կըպատժին » :

Մէյմ՝ ալ տեսնես՝ նոյն միջոցին
 Աստուածամարտ խուժանին նետած քարերն ու նետեր
 Բոլոր երկնից երեսը ծածկեց իբրեւ մուրթ ամպեր .
 Բայց նոյն նետերն ու քարինք երկընքէն վար թափեցան,
 Հազար ու բիւր ամբարիշտք այն քարերով ջարդեցան :

Ահեղ են պըտուղք անհաւատութեան .
 Աչքերնիդ բացէք, ազգ եւ ժողովուրդ :
 Եթէ սուտ գիտունք ձեզ տան չար խորհուրդ
 Եւ գըրգռեն ըզձեզ դէմ Աստուածութեան,
 Ձեզ կըպատրաստեն անդունդ կորըստեան,
 Ձեզ չար խօսքերնին կայծակ կըդառնան :

ՔՈՒԼՈՎ.